

[Formanden]

Medlemmer af Folketinget Tommy Dinesen (SF), Margrete Auken (SF), Aage Frandsen (SF), Ole Henriksen (SF), Ingerlise Koefoed (SF) og Bjørn Poulsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om opretholdelse af færgerne »Peder Paars« og »Niels Klim« på Kalundborg-Århus-overfarten.

(Beslutningsforslag nr. B 26).

Medlemmer af Folketinget Riishøj (SF), Margrete Auken (SF), Gade (SF), Ole Henriksen (SF), Leif Hermann (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Stillinger (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om virkemidler i energisektoren.

(Beslutningsforslag nr. B 27).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Socialministeren (Aase Olesen):**

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Øget fleksibilitet med hensyn til dagpasningsordninger for børn samt tilskud til private pasningsordninger).

(Lovforslag nr. L 61).

Der er tale om genfremsættelse af et lovforslag – L 246 – som jeg fremsatte den 18. maj 1989. Forslaget var til 1. behandling den 26. maj 1989, men blev ikke færdigbehandlet inden Folketingets sommerferie.

Der er dog sket den ændring, at et forslag om indtægtsgraderede kommunale tilskud er udgået, idet dette spørgsmål må ses i sammenhæng med generelle overvejelser om børnefamilierne vilkår. Der er videre sket den ændring, at lovforslaget indeholder et forslag til en formålsbestemmelse for dagtilbudsområdet.

Baggrunden herfor er bl.a., at udvalget om børns dagligdag i sin rapport fra februar 1988 har peget på det ønskelige i, at der opstilles nogle generelle målsætninger.

Med hensyn til det nærmere indhold vil jeg henvise til lovforslaget med bemærkninger, men jeg vil dog fremhæve, at formålsbestemmelsen bygger på elementer, som i ganske mange år har været bærende for indsatsen på området.

Efter fremsættelse af L 246 har jeg modtaget nogle kritiske kommentarer til indholdet, og jeg må konkludere, at kritikken nok i nogen grad bygger på misforståelser.

Det er hævdet, at de foreslåede ændringer på dagplejeområdet vil undergrave hele grundlaget for dagplejen. Denne vurdering deler jeg ikke, og det er der flere grunde til.

Der er kun meget få regler i bistandsloven, som regulerer kommunens handlemuligheder på dagtilbudsområdet, og jeg ser intet grundlag for at frygte, at kommunerne vil udnytte de nye dagplejemuligheder til at etablere ordninger, som er ringere for børnene. I øvrigt er jeg sikker på, at hvis en kommune vil forsøge noget sådant, vil forældre og ansatte vide at holde kommunen fast på, at der skal tilbydes børnene forsvarede vilkår.

I relation til forslaget om, at kommunerne skal kunne støtte private pasningsordninger – puljeordningerne – vil jeg gerne pointere, at også for disse ordninger gælder det, at kommunen har et selvstændigt ansvar for, at ordningerne er forsvarede for børnene. Og det er alene kommunalbestyrelsen, som bestemmer, om der i kommunen skal etableres sådanne tilbud.

Kommunerne, som ikke ønsker sådanne ordninger, er derfor ikke tvunget til at have puljeordninger med på programmet over dagtilbud.

Det kan i øvrigt undre mig lidt, at mange har været bekymrede for puljeordningerne, når der på dagtilbudsområdet er en lang tradition for, at private via selvejende institutioner står for en ganske stor del af institutionstilbudene.

Forskellen mellem de selvejende institutioner og de nye puljeordninger er i realiteten beskeden. I begge tilfælde er det kommunalbestyrelsen, som afgør, på hvilke betingelser ordningerne skal fungere, og kommunalbestyrelsen har et overordnet ansvar for, at driften foregår ansvarligt, og at kvaliteten er i orden. Det er også op til kommunalbestyrelsen at fastlægge det præcise indhold i aftalen med de ansvarlige – bestyrelsen for den selvejende institution eller de ansvarlige for puljeordningen.

De eneste reelle forskelle er, at der for puljeordninger ikke er et krav om, at de skal være selvejende, og at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at puljeordningerne ikke skal være omfattet af reglerne om central visitation.

Puljeordningerne bygger således i bund og grund på bestående principper om privates

[Socialministeren]

medvirken til at skaffe dagtilbud til børn. Det nye er, at det med puljereglerne bliver lidt lettere at få nye private ordninger etableret, som i øvrigt i dag kan etableres som forsøg efter bistandslovens § 138 b.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at jeg er bekendt med, at en kommune planlægger at støtte forældrekrædse, som ønsker at stå for en privat pasningsordning. Denne kommune ønsker bl.a. at tilbyde konsulentbistand til forældrene, og kommunen vil offentliggøre, hvorledes den økonomisk vil støtte private pasningsordninger.

Jeg tror, at denne kommune har ret i, at hvis den vil fremme, at private i højere grad går ind i området, så forudsætter det, at kommunen aktivt støtter forældrene.

Alt i alt forventer jeg, at puljeordningerne vil få en varieret udbredelse, og jeg mener, at vi skal indrette vores regler på en sådan måde, at de, som kan og vil, får mulighed for at give et bidrag til at løse ventelisteproblemet, som er alvorligt nok for de mange forældre, der ikke kan få deres børn passet.

Jeg vil i øvrigt anse det for en særlig kvalitet, hvis puljeordningerne udnyttes til at etablere flere idébestemte tilbud. Meget tyder på, at forældrene i dag lægger stor vægt på at kunne vælge rammer for deres børns dagligdag. At det forholder sig således, bekræftes af udviklingen på friskoleområdet, hvor mange af forældrene frem for et gratis skoletilbud foretrækker selv at bestemme skoleform.

Jeg ser gerne, at sådanne valgmuligheder på længere sigt også bliver et tilbud til forældre med mindre børn. Kan vi her og nu via puljeordningerne både reducere ventelisterne og øge valgmulighederne, er vi på rette vej.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om støtte til danske investeringer i Østlandene.

(Lovforslag nr. L 63).

Vi har inden for de seneste måneder og år oplevet en accelererende reformproces på det politiske og det økonomiske felt i flere Østlande. Der er tale om en afgørende og positiv, men meget vanskelig udvikling, som gør op med de hidtidige økonomiske og politiske systemer.

En væsentlig forudsætning for, at en politisk reformproces kan lykkes, er, at den økonomiske situation ikke samtidig forværres. De reformvenlige Østlande skal på én gang gennemføre grundlæggende politiske og økonomiske reformer. Deres succes eller fiasko vil have stor betydning for reformprocessens afsmitning på andre Østlande.

De 24 vestlige OECD-lande har erkendt både reformprocessens betydning, og at Vesten har mulighed for at støtte udviklingen.

Folketinget opfordrede i sin dagsorden af 26. oktober 1989 regeringen til at »arbejde for en kraftigt forøget økonomisk indsats til støtte for omstruktureringer og en mere bæredygtig udvikling i Østeuropa og Sovjetunionen« og foreslog oprettelse af en »industrialiseringsfond for Østlandene med særlig vægt på energi-, miljø- og fødevarerområdet«.

På denne baggrund ønsker regeringen at yde en støtte på 300 mio. kr. over en 3-årig periode til Østlandene med særligt henblik på Polen og Ungarn.

Nærværende lovforslag tager sigte på oprettelse af en investeringsfond for Østlandene og etablering af en investeringsgarantiordning for derigennem at kunne fremme danske investeringer i Østlandene.

Investeringsfonden for Østlandene (IØ-fonden) vil med den eksisterende Industrialiseringsfond for Udviklingslandene som forbillede, jf. lov om internationalt udviklingssamarbejde § 9, kunne lette tilførsel af risikovillig kapital, dels gennem direkte deltagelse i investeringer, dels ved at yde garantier.

Det bør tilstræbes at etablere et administrativt »bofællesskab« mellem IFU og IØ-fonden, således at IØ-fonden vil kunne trække på IFU's personelle ressourcer og erfaringer. Fonden skal virke efter forretningsmæssige principper og i nært samarbejde med det private erhvervsliv.

Der foreslås endvidere oprettet en investeringsgarantiordning på 1 mia. kr. Investeringsgarantiordningen for udviklingslandene, jf. lov om internationalt udviklingssamarbejde § 8, vil blive anvendt som forbillede for ordningen. Garantiordningen dækker kun tab i forbindelse med politiske risici, medens tab af kommercielle årsager udelukkes fra garanti. Der vil blive opkrævet en risikopræmie for ydede garantier, der forudsættes at dække omkostningerne ved ordningen.